

הפקודות) עד שפגיעע להטוב שמך
ולך נאה להודות.

וזהו תוף סוד השם הקדוש
שנקרא ב"ם במוכ"ן. זה נקרא אל
אלהים, שהוא בסוד עליון. (יהושע
בב) אל אלהי"ם יהו"ה הוא ידע.
הפלל של האותיות האחרות
הללו שיוצאות מהם, (וכאן הוא סוד
אחד שכל הירכים מברכות) ולמטה סוד
החלום. הסוד לאותו מקום
להכניס בהם נשמות. וציריכים
להמשיך בברכות הללו כדי
למצא מנוחה בעולם הזה
ובעולם הבא.

החיכך הפחתון למטה - שים
שלום טובה וברכה. כאן הוא פלל
השלום. שלום למעלה, שלום
למטה, שלום לכל הצדדים,
שלום בפמליא של מעלה, שלום
בפמליא של מטה, והחיכך הזה
הוא פמליא של מטה. (שהוא חיכך
שלמטה, וזה בחבור וכו') בחבור אחד
בפמליא (בהיכל) של מעלה. ומכאן
שופע לכל אותם הפחתונים
שבחוץ.

וכאן נכלל ונרשם הכל באחד,
מעלה ומטה, באור אחד,
להשתלם שם מלא, ה' אלהים.
השם הזה שהוא שלם בכל אותם
ההיכלות, בכל אותם האורות
העליונים שיהיו כלם אחד. (שים

שלום טובה וברכה)

האדם הזה, פשנשאל מהיכל
הזה לצאת החוצה, ישים עצמו
כמי שיוצא מחברת המלך ומתוף
היכלו, וינמיך את עצמו לפניו.
אבל ישמח את עצמו, שהרי הוא
ראשון לטל עטרה של משיכת
הברכות ששופעות מיחוד של
רבנו. זהו הפן שהוא מהיכל
המלך, שהרי בשעה הזאת שיוצא
מלפני המלך, והפל קשור בכל
הצדדים הללו בקשר של יחוד
וברכות וקדשה ותוספת קדשה.

דמטי להטוב שמך ולך נאה להודות.
ודא הוא גו רזא דשמא קדישא, דאקרי ב"ם
במוכ"ן. דא אקרי אל אלהים, דאיהו
ברזא עלאה. (יהושע כב) א"ל אלהי"ם יהו"ה הוא
יודע. פללא דאלין אתוון אחרנין דנפקי
מנייהו, (ד"א וקא איהו רזא חדא דכולהו ירכין מברכין) ולתתא,
רזא דחלמא. רזא לההוא אתר לאעלא בהו
נשמתיין. ובעינן לאמשכא בהני ברכאן, בגין
לאשפחא נייחא בהאי עלמא, ובעלמא דאתי.
היכלא תתאה לתתא, שים שלום טובה
וברכה. הכא איהו כללא דשלום.
שלום לעילא, שלום לתתא, שלום לכל
סטריין, שלום בפמליא דלעילא, שלום
בפמליא דלתתא, והיכלא דא איהו פמליא
דלתתא. (ס"א דאיהו היכלא דלתתא ודא בחבורא וכו')
חדא בפמליא (נ"א בהיכלה) דלעילא. ומחכא נגיד
לכל אינון תתאי דלבר.

והכא אתפליל ואשתלים פלא כחדא, עילא
ותתא, בנהירו חדא, לאשתלמא שם
מלא, יי' אלהים. שם דא דאיהו שלם, בכל
אינון היכלין, בכל אינון נהורין עלאין,
למהוי כלהו חד. (שים שלום טובה וברכה).

האי בר נש, פד אשתאיל מהיכלא דא לנפקא
לבר. ישוי גרמיה, פמאן דנפיק
מחברותא דמלפא, ומגו היכליה, וימאיך
גרמיה קמיה. אבל יחדי גרמיה, דהא קדמאה
איהו, לנטלא עטרא דמשיכו דברפאן דנגדין
מיחודא דמאריה. דא איהו בר, דאיהו
מהיכלא דמלפא. דהא בהאי שעתא דקא
נפיק מקמי מלפא, וכלא קשיר בכל הני
סטריין, בקשורא דיחודא, וברפאן, וקדושה,
ותוספת קדושה. קדשא בריך הוא קרי
לפמליא דלעילא, ואמר לון, פתובו להאי בר